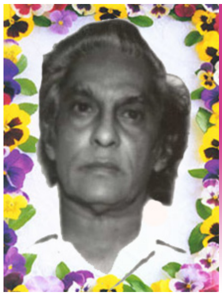

నెం 888...
డిటెక్టివ్ యుగంధర్ పరిశోధన
కొమ్మూరి సాంబశివరావు రచన

50 సంవత్సరాల క్రిందట వచ్చిన మొట్టమొదటి తెలుగు స్పై నవల

ఈ నవలకున్న కొన్ని ప్రత్యేకతలు

- కేవలం అంకెలతోనే నవలపేరున్న మొట్టమొదటి తెలుగు నవల
- మొదటి ప్రచురణ విడుదలైన మూడో నెలలోనే రెండో ముద్రణకొచ్చిన నవల
- మొత్తం మీద ఎనిమిది ముద్రణలు పొందిన నవల
- ఈ నవల విడుదలైన 20 సంవత్సరాలకు గానీ తెలుగులో స్పై సబ్జెక్టుతో వ్రాసిన నవలలు రాలేదు
- దీని తర్వాత కొమ్మూరి సాంబశివరావు గారు దాదాపు 15 స్పై నవలలు వ్రాశారు. ఇలా అంకెల సిరీస్ తోనే నవలలు కావాలని పాఠకులు సాంబశివరావు గారిని పదే పదే అడుగుతుండేవారు.

ఈ నవల పునర్ముద్రణకి 'కౌముది' కి ప్రత్యేక అనుమతినిచ్చిన కొమ్మూరి వెంకట్ గారికి హృదయపూర్వక కృతజ్ఞతలు తెలియచేస్తున్నాం.

సంపాదకుడు

1

"లోపలికి వెళ్ళండి! హోం మంత్రి మీ కోసం కాచుకుని ఉన్నారు" అన్నాడు కార్యదర్శి.

డిటెక్టివ్ యుగంధరూ, అతని అసిస్టెంటు రాజూ దర్వాన్ తెరిచి పట్టుకున్న తలుపులోంచి లోపలకెళ్ళారు.

"రండి! యుగంధర్! కూర్చోండి!" హోం మంత్రి శంకరనారాయణ సిన్హా లేచినిలబడి, యుగంధర్ని ఆహ్వానించి, కరస్పర్శ చేసి, ఆయన కూర్చున్నాక తనూ కూర్చున్నాడు. యుగంధర్, రాజుని హోం మంత్రికి పరిచయం చేశాడు.

శంకరనారాయణ సిన్హా చాలా ఆదుర్దాగా ఉన్నాడు. సిన్హా హోం శాఖ మంత్రిగా వచ్చినప్పటినుంచీ పరిపాలన చాలా బాగున్నదని అందరూ అంగీకరించారు.

"మిస్టర్ యుగంధర్! మన దేశ క్షేమం కాపాడే భారం మీమీద పెడుతున్నాను. మరొక ప్రపంచ యుద్ధం రాకుండా ఆపే బాధ్యత మీమీద ఉంది. ఒక ఘోరమైన పొరపాటు జరిగింది. మీరిప్పుడు మీ శక్తి సామర్థ్యాలు పూర్తిగా వినియోగించి దేశాన్ని రక్షించాలి" అన్నాడు హోంమంత్రి ఉద్రేకంతో.

ఉపన్యాసాలు ఇవ్వడం, పెద్ద పెద్ద మాటలు ఉపయోగించడం మంత్రులకు అలవాటు కనుక, యుగంధర్ నవ్వి "కేంద్ర ప్రభుత్వం ఏర్పాటు చేసిన విమానంలో బయలుదేరి వెంటనే ఢిల్లీకి వెళ్ళమని మద్రాసు పోలీస్ కమీషనర్ చెప్పినప్పుడు దేశ క్షేమాన్ని కాపాడే కేసు

నాకు అప్పచెప్పడానికి నన్ను పిలిపిస్తున్నారని అనుకోలేదు. ఏ ఖజానా దొంగతనమో, ఏ ఉద్యోగి లంచగొండితనమో దర్యాప్తు చేయవలసి ఉంటుందనుకున్నాను" అన్నాడు యుగంధర్.

"మిస్టర్ యుగంధర్! అతి రహస్యమైన కాగితాలు పోయాయి. ఆ కాగితాలు తెస్తున్న అతను మాయమయ్యాడు. ఆ కాగితాలు పరప్రభుత్వం చేతికి చిక్కాయా పర్యవసానాలు చాలా ఘోరంగా ఉంటాయి. అసలే కొన్ని పర ప్రభుత్వాలకు మనదేశం అంటే గిట్టదు. ఏదో ఒక సాకు పెట్టుకుని మనతో కయ్యానికి కాలుదువ్వుతున్న పక్కింటి సోదరులున్నారు. వీరంతా ఆ కాగితాలలోని విషయాలను అపార్థం చేసుకుంటారు. వాటికిలేని నిర్వచనాలు ఇస్తారు. మనదేశం పేరు ప్రతిష్టలు మంటకలిపేందుకు ప్రయత్నిస్తారు. మరొక ప్రపంచ యుద్ధం వస్తుంది. ఈ ఆపదలు ఏవీ కలగకుండా ఉండాలంటే ఎవరికంటా పడకముందే ఆ కాగితాలను తెచ్చియ్యాలి" అన్నాడు హోంమంత్రి.

"ఆ కాగితాలు ఏమిటో చెబుతారా?" అడిగాడు యుగంధర్.

"క్షమించాలి యుగంధర్! ఎవరికీ చెప్పడానికి వీలులేదు. ఆ కాగితాలేమిటో తెలుసుకోవటం మీ దర్యాప్తుకి తప్పనిసరి అయినపుడు చెబుతాను" అన్నాడు హోం మంత్రి.

"పోనీ స్థూలంగా ఆ కాగితాలు దేనికి సంబంధించినవో చెప్పగలరా?"

హోంమంత్రి ఒక నిమిషం ఆలోచించాడు. "అది ఒక రహస్య ఒడంబడిక పత్రం. మన దేశమూ, మన మిత్రదేశాలు రెండూ కలిసి ఒక ఒప్పందానికి వచ్చాయి. ఆ ఒడంబడిక పత్రం మీద ఆ రెండు దేశాల ప్రతినిధుల సంతకాలు ఉన్నాయి."

"అవెలా మాయమయ్యాయి?" అడిగాడు యుగంధర్.

"ఆ ఒడంబడిక న్యూయార్కులో జరిగింది. ఐక్యరాజ్య సమితి సమావేశానికి వెళ్ళిన రెండు మిత్రరాజ్యాల ప్రతినిధులకూ, మన ప్రతినిధికీ మధ్య జరిగిందా ఒడంబడిక. మన ప్రతినిధీ, ఆ రెండు దేశాల ప్రతినిధులూ సంతకాలు పెట్టారు ఒడంబడిక పత్రాలమీద. ఆ పత్రాలను ఇక్కడకు పంపవలసిన బాధ్యత మన రాయబారికి అప్పచెప్పాము" హోం మంత్రి బల్లమీద గంట కొట్టి, దర్వాను రాగానే కాఫీ తీసుకురమ్మని చెప్పి, "మన ప్రతినిధికీ, ఆ దేశాల ప్రతినిధులకూ మధ్య రహస్య సమావేశాలు జరుగుతున్నాయని ఎలా తెలిసిందో బయటికి తెలిసింది. కానీ ఏ విషయం గురించి ఒప్పందం జరుగుతున్నదీ తెలియలేదు. దాదాపు అన్ని రాజ్యాలవారూ ఈ ఒడంబడిక వివరాలు తెలుసుకోవాలని తహ తహలాడారు. ఈ విషయం మన రాయబారికి తెలిసింది. అంతర్జాతీయ గూఢచారులు గద్దల్లా కాచుకున్నారనీ, ఏ మాయోపాయాలు పన్నైనా ఆ పత్రాలను కాజెయ్యడానికి కాచుకున్నారనీ మన రాయబారి భయపడ్డాడు.

"కనుక సామాన్యంగా ప్రభుత్వ పత్రాలు పంపే విధంగా ఆ కాగితాలు పంపదలచుకోక మన స్పెషల్ ఇంటలిజెన్స్ బ్రాంచి నుంచి ఎవర్నయినా పంపమని మన రాయబారి మాకు కబురుచేశాడు. న్యూయార్కుకి దగ్గర ఒక చోట ఓ కార్యక్రమంలో నిమగ్నుడయివున్న స్పెషల్ ఇంటలిజెన్స్ బ్రాంచి మనిషి నెం.888ని న్యూయార్కుకు వెంటనే వెళ్ళి మన రాయబారిని కలుసుకోమని చెప్పాను. ఆ కాగితాలను జాగ్రత్తగా తీసుకువచ్చి అప్పచెప్పే బాధ్యత అతనికిచ్చాము. అమెరికా నుంచి ఇక్కడికి ఈ రోజు ఉదయాన వచ్చిన విమానంలో అతను వస్తున్నట్లు మాకు వార్త చేరింది. ఆ విమానం పదకొండుగంటలకు విమానాశ్రయానికి వెళ్ళాడు. కాని నెం 888 విమానంలో నుంచి దిగలేదు." హోం మంత్రి సిన్హా గొంతు బొంగురుపోయింది. బరువుగా ఊపిరి పీలుస్తూ మౌనంగా ఉండిపోయాడు కాసేపు యుగంధరూ, రాజూ చెవులు అప్పగించి వింటున్నారు.

"ఈ విషయం నాకు తెలియగానే స్పెషల్ ఇంటలిజెన్స్ బ్రాంచి డైరెక్టర్ని పిలిపించి చెప్పాను. వాళ్ళు దర్యాప్తు చేశారు. నెం.888 న్యూయార్కు నుంచి ఆ విమానంలో బయలుదేరినట్లు రుజువైంది. ఆ విమానం బొంబాయి శాంతాక్రజ్ విమానాశ్రయంలో పొద్దున్న ఆరుగంటలకు దిగింది. నెం.888 ఆ విమానంలో బొంబాయివరకు వచ్చాడు. బొంబాయిలో విమానంలోంచి దిగాడు. అందరితోపాటు

అతనూ ఏర్‌పోర్టు రెస్టారెంటులోకి వెళ్ళాడు. విమానం ఇరవై నిమిషాలలో ఢిల్లీకి బయలుదేరింది. నెం.888 మళ్ళీ విమానంలో ఎక్కలేదు. రెస్టారెంటులో వెళ్ళిన మనిషి మాయమయ్యాడు. ఎక్కడికి వెళ్ళాడో తెలియలేదు" అన్నాడు హోం మంత్రి.

"బహుశా రైలులో వస్తున్నాడేమో!" అన్నాడు యుగంధర్.

మంత్రి తలతిప్పాడు. "ఊహూ! మేము ఆ విషయము ఆలోచించాము. కాని అటువంటిదేదీ జరగలేదు. బొంబాయినుంచి బయలుదేరిన రైలును ఓ మధ్య స్టేషన్లో అరగంట ఆపించాము. ఆ ప్రాంతాల ఉన్న మా స్పెషల్ బ్రాంచి మనిషి ఒకతను, నెం.888 తెలిసిన మనిషి వెళ్ళి రైలంతా గాలించాడు. ఎక్కడా లేదు. అదీగాక అంత ముఖ్యమైన పత్రాలను తెస్తున్న అతను తిన్నగా ఆ విమానంలో వచ్చి ఆ కాగితాలను నాకిచ్చెయ్యక బొంబాయిలో దిగి ఎందుకు రైలులో వస్తాడు. అతను మాయమయ్యాడు. సందేహంలేదు" అన్నాడు మంత్రి.

"నెం.888 నమ్మకస్తుడేనా?" అడిగాడు యుగంధర్.

మంత్రి తల ఊపాడు. "ఏ ప్రభుత్వమైనా సరే, ఆ కాగితాలకు కోట్లకొద్దీ రూపాయలు ఇస్తారు, నిజమే. కానీ నెం.888 అటువంటివాడు కాడు. నిజానికి స్పెషల్ బ్రాంచి మనుష్యులందరిలోకీ అతను నమ్మకస్తుడు, తెలివైన వాడు, సమర్థుడు. స్వరాజ్యోద్యమంలో నెం.888 ఎన్నో సార్లు జైలుకెళ్ళాడు. పదేళ్ళనుంచీ ఈ శాఖలో పనిచేస్తున్నాడు. డబ్బుకి కానీ, ప్రాణ భయానికి కానీ లొంగిపోయి దేశ క్షేమాన్ని భంగపరిచే మనిషి కాడు. ఆ విషయం నేను గట్టిగా చెప్పగలను" అన్నాడు హోం మంత్రి.

"అయితే అతనెందుకు బొంబాయిలో దిగాడు?" అడిగాడు యుగంధర్.

"నాకు తెలియదు, ఆ విషయం మీరు కనుక్కోవాలి. అంతేకాదు. ఆ కాగితాలను నాకు తెచ్చి ఇవ్వాలి. అది మీ బాధ్యత. మీరు ఈ బాధ్యతను స్వీకరిస్తారా యుగంధర్?" అడిగాడు హోం మంత్రి ఆదుర్దాగా.

యుగంధర్ ఆలోచిస్తూ మౌనంగా ఉండిపోయాడు.

"యుగంధర్! మీ మేధస్సుకిది గొప్ప పరీక్ష! మీరు జంకకూడదు. మీరు భారతీయులు. దేశ క్షేమం మీ ప్రథమ కర్తవ్యం. ఇంతకన్న ముఖ్యమైన పనేమీ మీకు ఉండబోదు. ఆలోచించకండి, సరేననండి."

యుగంధర్ అప్పటికీ జవాబు చెప్పలేదు.

"యుగంధర్! మీరే సందేహిస్తే ఎలా? ఇదిగో అధికార పత్రాలు. దేశంలోని పోలీసు ఫోర్సు మొత్తం మీ ఆజ్ఞ శిరసావహిస్తుంది. ప్రభుత్వోద్యోగులందరినీ మీరు కోరిన సహాయం చెయ్యాలి అని ఆదేశించాము. మీకు సంపూర్ణ స్వతంత్రం ఉంది. నియమాలు, నిబంధనలు లేవు. మీ ఇష్టం. ఆ కాగితాలను తెచ్చి మాకు ఒప్పగించండి. వాటిని తెచ్చేందుకు మీరే మార్గాలు అవలంభించినా సరే! ఎలా తెచ్చారని మేము అడగం" చాలా ఉద్రేకంతో హోం మంత్రి చెప్పాడు.

అప్పటికి యుగంధర్ మౌనంగా ఉండిపోయాడు.

"యుగంధర్! డబ్బు విషయం ఆలోచించకండి. ఎంత డబ్బు ఖర్చయినా సరే ప్రభుత్వం జంకదు. భారత ప్రభుత్వం ఖజానా మీది. ఇది అతిశయోక్తి కాదు."

యుగంధర్ నవ్వాడు. "నేను వాటిని గురించి ఆలోచించడంలేదు. ఇంత బాధ్యతాయుతమైన పనిని నిర్వహించగలనా అని ఆలోచిస్తున్నాను. నేను కనక జయప్రదంగా ఈ పనిని సాధించలేకపోతే మీరు చెప్పిన విషయాలను బట్టి చాలా ఘోరమైన పర్యవసనాలు కలుగుతాయి. ఇదే మొదటిసారి నాకు నా శక్తిసామర్థ్యాలలో ఆత్మ విశ్వాసం లోపించడం" అన్నాడు యుగంధర్.

"ఈ పని ఎంత ముఖ్యమైనదో గ్రహించారు. కనకే మీరు ఇంతగా ఆలోచిస్తున్నారు యుగంధర్! మీరు జయప్రదంగా నిర్వహిస్తారని నాకు నమ్మకం కలుగుతోంది. మీరు ఈ పని చెయ్యలేకపోతే మన దేశంలో మరెవరూ లేరు ఈ పని చెయ్యగలిగినవారు."

"ఇటువంటి పనులు మీ స్పెషల్ బ్రాంచివారు బాగా నిర్వహించగలరేమో!" అన్నాడు యుగంధర్.

"సామాన్య పరిస్థితులలో అయితే మా స్పెషల్ బ్రాంచి నిర్వహించేదే కానీ ఇది అసామన్యమైన పరిస్థితి. చాలా ప్రమాదకరమైన స్థితి. మా స్పెషల్ బ్రాంచి వారికన్నా తెలివైన గూఢచారులు అవతల ఉండి ఉండాలి. లేకపోతే నెం.888 నే ఎలా మోసగిస్తారు? అందుకే దేశంలోని మేధావులలో ఒకరుగా పేరుపొందిన మీ సహాయం మాకు కావాలి" అన్నాడు హోం మంత్రి.

"మీ పొగడ్తకు థాంక్స్ సార్! నా శాయశక్తులా ప్రయత్నిస్తాను. దయచేసి మీ స్పెషల్ బ్రాంచి డైరెక్టర్‌కి కబురు చేయండి. వెంటనే పని ప్రారంభిస్తాను" అని యుగంధర్ లేచాడు.

హోం మంత్రి కూడా లేచి నిలబడ్డాడు. యుగంధర్‌కి షేక్ హాండ్ ఇచ్చాడు. "మీకు జయం కలుగుగాక! జాగ్రత్త! ఈ అంతర్జాతీయ గూఢచారులు దేనికీ జంకరు. వాళ్ళు తమ పని సాగేందుకు అవసరమైతే మనుష్యులను చంపడానికికూడా వెనుదీయరు. జాగ్రత్త!" అన్నాడు.

యుగంధర్ నవ్వి "ఇప్పుడు నేనూ గూఢచారినే. అవసరమైతే నేనూ అదే చేస్తాను. నియమాలూ, నిబంధనలూ లేవని మీరే చెప్పారుగా!"

"గుడ్! వెళ్ళిరండి!" అని మంత్రి కార్యదర్శిని పిలిచి యుగంధర్నీ, రాజునీ స్పెషల్ బ్రాంచి డైరెక్టర్ దగ్గరకి తీసుకు వెళ్ళమన్నాడు.

2

"అమెరికా నుంచి ఇవాళ పొద్దున వచ్చిన విమానంలోని ఏర్ హోస్టెస్ పేరేమిటి?" అడిగాడు యుగంధర్ ఏర్ పోర్టు ఎంక్వయిరీ లోని అమ్మాయిని.

ఆ అమ్మాయిని ఏదో రాసుకుంటూ, తలెత్తకుండానే "ఎందుకు?" అని అడిగింది.

"ఆమెతో అవసరంగా మాట్లాడాలి" అన్నాడు యుగంధర్. ఆ అమ్మాయి తలెత్తి చూసింది. యుగంధర్ చెంపలమీద నెరిసిన వెంట్రుకల్ను చూస్తూ నవ్వి "ఆ అమ్మాయి పేరు జీన్. మీ టయం వృధా చేయకండి. జీన్ పైలెట్ విలియమ్స్‌తో వెళ్ళింది" అన్నది.

"ఎక్కడికి వెళ్ళిందో తెలుసా?"

"ఇంకెక్కడికి వెళుతుంది? ఏ హోటలుకో వెళ్ళి ఉంటారు. ఎక్కడో డాన్స్ చేస్తుంటారు" అన్నదా అమ్మాయి కాస్త కోపంగా.

యుగంధర్ మొహం వేలాడేశాడు. వెనక నిలుచున్న రాజుని చూసి సంజ్ఞ చేసి వెళ్ళిపోయాడు. రాజు ఆ అమ్మాయి దగ్గరికి వెళ్ళి బల్లముందు నిలుచున్నాడు.

"నీ పేరేమిటి?" అడిగాడు.

ఆ అమ్మాయి తలెత్తి అతన్ని చూసింది. ముడుచుకు పోయిన మొహం వికసించింది. రాజుకు ఆడవాళ్ళని ఇట్టే ఆకర్షించగల శక్తి ఉంది. "ఎందుకు?" అడిగింది.

"నీ పేరు కూడా నీ అంత అందంగా ఉందా అని."

ఆ అమ్మాయి నవ్వింది. "కేథలిన్. ఎలా ఉంది?"

రాజు కొంచెం ముందుకి ఒంగి "మనం షికారుకి వెళ్ళకూడదూ! అప్పుడు చెబుతాను" అన్నాడు.

కేథలిన్ రాజుని ఎగాదిగా చూసింది. తల విదిలించింది. "ఊహూ! నువ్వెవరో నాకు తెలియదు" అన్నది.

"అదేనా అభ్యంతరం! అయితే చెబుతాను. నా పేరు దిలీప్" అన్నాడు నవ్వుతూ.

కేథలిన్ మళ్ళీ తల విదిలించి, "వీల్లేదు. రాత్రి రెండు గంటలవరకూ నాకు డ్యూటీ ఉంది" అన్నది.

"అదేనా అభ్యంతరం? డ్యూటీ లేకుండా చేస్తాను" అన్నాడు రాజు నవ్వుతూ.

కేథలిన్ కూడా నవ్వింది. "అంతేనా? నన్ను షికారుకు తీసుకు వెళ్ళేందుకు హెలికాప్టర్ కూడా తెప్పిస్తావా?"

"అవసరమైతే - ఇప్పుడే వస్తాను" అని రాజు వెళ్ళిపోయాడు. వెళ్ళిపోతున్న రాజుని చూస్తూ చెయ్యి ఊపి "మళ్ళీ ఎప్పుడైనా కనిపించు" అని కేక వేసింది.

పదినిమిషాలలో రాజు మళ్ళీ కేథలిన్ బల్లదగ్గరికి వచ్చి ఎదురుగా నిలబడ్డాడు. కేథలిన్ తలెత్తి చూసింది. "మళ్ళీ వచ్చావా? ఎందుకు?" అడిగింది.

"నిన్ను తీసుకు వెళ్ళడానికి. మేనేజర్ ఫోన్ చెయ్యలేదూ?" అడిగాడు.

"లేదు" అని నవ్వి, "ప్రధాన మంత్రి ఫోను చేసి చెప్పాడు నీతో షికారు వెళ్ళమని" అన్నది. ఆ వాక్యం పూర్తిచెయ్యకముందే బల్లమీదవున్న టెలిఫోను మోగింది. కేథలిన్ విసుగ్గా టెలిఫోను అందుకుని "ఏర్ పోర్టు ఎంక్వయిరీ" అన్నది. మరుక్షణం మొహం మారింది. "యస్ సార్!" అన్నది. టెలిఫోనులో మాట్లాడుతున్న మనిషి తనకెదురుగా ఉన్నట్లు కుర్చీలో సర్దుకుని నిటారుగా కూర్చున్నది. రెండు నిమిషాలు "యస్ సార్!" అంటూ టెలిఫోనులో విన్నది. టెలిఫోను పెట్టేసింది. తర్వాత రాజుని ఎగాదిగా అనుమానంగా చూసింది. "నువ్వెవరు?" అడిగింది.

రాజు నవ్వుతూ "చెప్పానుగా. దిలీప్ నా పేరు, మేనేజరేనా ఫోను చేసింది? అతను నా బావమరిదిలే" అన్నాడు.

కేథలిన్ అనుమానంగా చూస్తూ "అయితే?" అన్నది.

"అతనికి చెల్లెళ్ళు లేరు. నా చెల్లెల్ని అతడు చేసుకున్నాడు."

"అయితే?"

"అందుకని నాకు ఏ అమ్మాయి మీదయినా ఇష్టం కలిగితే సహాయం చెయ్యాలి" అన్నాడు నవ్వుతూ.

కేథలిన్ రాజుని తేరిపార చూసింది.

"ఎందుకు టయంవృధాచేస్తావు! రా! పోదాం! నీకు శెలవు ఇప్పించానుగా! " అన్నాడు.

కేథలిన్ లేచింది. "ఇప్పుడే వస్తాను" అంటూ హేండ్ బాగ్ తీసుకుని వెళ్ళింది. అయిదు నిమిషాల్లో తిరిగి వచ్చింది. మొహానికి పౌడరు, పెదిమలకు రంగు వేసుకుని, జుట్టు సరిగా అమర్చుకుని వచ్చి అతనికెదురుగా వచ్చి నిలుచున్నది.

"నేను రెడీ!" అన్నది.

కేథలిన్ చెయ్యిపట్టుకుని చర చర నడిపించుకుంటూ బయటకు తీసికెళ్ళాడు రాజు. టాక్సీ ఎక్కారు ఇద్దరూ. వసారాలో ముఖానికి పత్రిక అడ్డం పెట్టుకుని కూర్చున్న యుగంధర్ మరొక టాక్సీ ఎక్కి "ఆ టాక్సీ వెంట వెళ్ళు" అన్నాడు.

✡✡✡

ఢిల్లీ నగరం చాలా పురాతనమైన పట్నం. అయినా పాత కొత్తల మేళవింపు ఎక్కడ చూసినా కనిపిస్తుంది. ఒక పక్క మసీదులూ, కోటలూ, పురాతన భవనాలూ, మరొక పక్క కొత్తగా కట్టబడిన పది అంతస్తుల ఏర్ కండిషన్ హోటల్స్, నియాన్ సైన్స్ కనిపిస్తాయి. బురఖాలు వేసుకుని కంతల్లోంచి చూస్తూ నడిచే ఘోషా స్త్రీలూ, మోకాళ్ళవరకూ గౌనులు వేసుకుని, భుజాలను నగ్నంగా ప్రదర్శిస్తూ నడిచే పాశ్చాత్య వనితలూ వీధుల్లో కనిపిస్తారు. చీనా దేశస్థులు, బర్మీయులు, అమెరికన్లు, బౌద్ధమత గురువులు, ఫాదరీలు, సన్యాసులు, స్వాములు. కోటీశ్వరులయిన పారిశ్రామికులు, పూటకు గతిలేని కటిక దరిద్రులూ అందరూ కనిపిస్తారు ఢిల్లీ వీధుల్లో.

హోటల్ ఎక్స్‌ప్లనేడ్ ముందు రాజు టాక్సీ ఆగింది. యుగంధర్ కొంచెం వెనకాలగా తన టాక్సీ ఆపించాడు. రాజు కేథలిన్‌ని తీసుకుని హోటల్లోకి వెళ్ళాడు.

పది నిమిషాల తర్వాత, రాజూ, కేథలినూ బయటికి వచ్చారు. మళ్ళీ టాక్సీ ఎక్కి రెండు ఫర్లాంగులు వెళ్ళి హోటల్ మిడ్‌నైట్ ముందు ఆగారు. టాక్సీ దిగి ఇద్దరూ ఆ హోటల్లోకి వెళ్ళారు. డిటెక్టివ్ యుగంధర్ మళ్ళీ తన టాక్సీని కొంచెం దూరంలో ఆపి ఓపిగ్గా కాచుకున్నాడు.

"ఈ హోటలూ బాగోలేదు. ఇంకో హోటలుకి పోదాం పద!" అన్నాడు రాజు కేథలిన్‌తో.

"అబ్బ ఎందుకు?"

"నాకు నచ్చలేదు"అంటూ కేథలిన్‌ని చెయ్యి పట్టుకుని తనతో లాక్కువెళ్ళాడు రాజు. ఇంకో టాక్సీ ఎక్కి మరొక హోటలుకి వెళ్ళారు. అయిదునిమిషాల తర్వాత "ఈ హోటలూ బాగోలేదు ఇంకో హోటలుకి వెళదాం" అన్నాడు రాజు నవ్వుతూ.

కేథలిన్ అనుమానంగా చూసింది రాజుని. "ఏమిటీ అల్లరి. ఎందుకిన్ని హోటళ్ళకు తీసుకువెళుతున్నావు?" అడిగింది. రాజు సమాధానం ముందే ఆలోచించి పెట్టాడు. "మా బావ వస్తానన్నాడు" అన్నాడు.

"ఎవరా బావ?" అడిగింది కేథలిన్.

"మీ మేనేజర్."

కేథలిన్ కళ్ళు పెద్దవి చేసి చూసింది. "అయితే ఇన్ని హోటళ్ళు తిరగడం దేనికి? ఆయన ఏ హోటల్లో ఉంటానన్నారో అక్కడికే వెళదాం."

"ఆ హోటలు పేరు మర్చిపోయాను."

కేథలిన్ పక పక నవ్వింది. "సరే! నాకేం! ప్రతి హోటల్లోనూ నాకు డ్రింక్ ఇప్పించు" అన్నది నవ్వుతూ.

తర్వాత హోటల్ ఈస్టర్న్‌కి వెళ్ళారు. వెయిటర్ రాగానే డ్రింక్స్ తెమ్మని చెప్పాడు రాజు. హోటల్లో బాండు వాయిస్తున్నారు. చాలామంది యువతీయువకులు పాశ్చాత్యనాట్యం చేస్తున్నారు.

"మనమూ డాన్స్ చేద్దామా?" అడిగాడు రాజు. వెయిటర్ డ్రింక్స్ తెచ్చాడు. డ్రింక్ తాగిన తర్వాత కేథలిన్ తల ఊపింది. రాజు కేథలిన్ నడుం చుట్టూ చెయ్యివేసి డాన్సు చేస్తున్న చోటికి తీసుకు వెళ్ళాడు. యువతీ యువకులు బాండు పాటకు సరిగా అడుగులు వేసుకుంటూ కదులుతున్నారు.

"హల్లో!" అన్నది కేథలిన్.

"హల్లో!" అన్నది డాన్స్ చేస్తున్న ఇంకో అమ్మాయి.

"ఎవరు?" అడిగాడు రాజు.

"జీన్!"

"అంటే?"

"అమెరికన్ ఏరో ప్లేన్‌లో హోస్టెస్."

రాజు చాలా ఓపికతో డాన్స్ చేశాడు. డాన్స్ పూర్తి అయిన తర్వాత అందరూ బల్లల దగ్గరకు వెళ్ళికూర్చున్నారు.

"ఒక్క క్షణం - ఇపుడే వస్తాను" అంటూ రాజు క్లోక్ రూం వైపు వెళ్ళాడు. అక్కణ్ణించి నెమ్మదిగా వీధిలోకి వెళ్ళాడు. అతన్ని చూడగానే యుగంధర్ కారు తలుపు లోంచి చెయ్యి బైటికి పెట్టాడు. రాజు పరిగెత్తుకుంటూ కారు దగ్గరికి వెళ్ళి "కనపడింది సారే!" అన్నాడు.

యుగంధర్ నవ్వి "ఆనవాలు చెప్పు" అన్నాడు.

"నీలం రంగు జార్జెటు గౌను తొడుక్కుంది. నీలం రంగు బూట్స్ వేసుకుంది. మెళ్ళో ఒక వరస ముత్యాల హారం ఉంది. కత్తిరింపు జుట్టు పైకి దువ్వుకుని వెనక్కి కుచ్చుగా రిబ్బనుతో కట్టింది. ఎర్రగా, పొడుగ్గా ఉంది చాలా అందమైన మొహం" అన్నాడు రాజు.

"గుడ్! నేను కనుక్కుంటాలే. నువ్వు కేథలిన్ ని తీసుకుని వెళ్ళిపో!" అన్నాడు.

రాజు వెళుతూ "కేథలిన్‌ని అడిగివుంటే జీన్ ఏ హోటల్లో ఉన్నదీ చెప్పేసేది. ఎందుకింత కష్టం!" అన్నాడు.

"కేథలిన్‌ని అడిగితే చెప్పేదే కాని తనకోసం మనం వెతుక్కుంటూ వచ్చామని జీన్‌కి ఎందుకు తెలియాలి? ఏ పుట్టలో ఏ పామున్నదో!" అన్నాడు యుగంధర్. "పది నిమిషాలలో ఫోను చెయ్యి" అని రాజుకు చెప్పాడు.

రాజూ, కేథలిన్ హోటల్లోంచి బయటికి వచ్చి టాక్సీ ఎక్కేంతవరకూ యుగంధర్ ఓపిగ్గా కాచుకున్నాడు. ఆ లోగా యుగంధర్ తన రూపంలో కొన్ని మార్పులు తెచ్చుకున్నాడు. జేబులోంచి క్రేప్ హేర్ తీసి మీసాలు అతికించుకున్నాడు. ఒక పంటిమీద బంగారం తొడుగు పెట్టుకున్నాడు. వేళ్ళకు రాళ్ళ ఉంగరాలు పెట్టుకున్నాడు. చెంపమీద ఒక నల్లని మచ్చ తయారు చేశాడు. కళ్ళకి అద్దాలు పెట్టుకుని హోటలు వైపు నడిచాడు.

యుగంధర్ హోటల్లోకి వెళ్ళేటప్పటికి అందరూ బల్లల దగ్గర కూర్చుని ఫలహారాలు చేస్తున్నారు. యుగంధర్ ఖాళీగా ఉన్న ఓ బల్ల దగ్గిరకు వెళ్ళి కూర్చున్నాడు. వెయిటర్‌కి ఫలహారం తెమ్మని చెప్పి, చుట్టూ కలియచూశాడు. రెండు బల్లలకు అవతల తనకు ఎదురుగా కూర్చునున్నది నీలం రంగు గౌనులో ఉన్న అమ్మాయి - జీన్. ఆమె కూడా ఒక యువకుడున్నాడు. అతను పాశ్చాత్యుడు. అమెరికన్ అయివుండాలనుకున్నాడు యుగంధర్. ఆ ఇద్దరూ నవ్వుకుంటూ కబుర్లు చెప్పుకుంటున్నారు. అయిదు నిమిషాలయింది. వెయిటర్ వాళ్ళ బల్ల దగ్గిరకు వచ్చి ఆ యువకుడితో ఏదో చెప్పాడు. విసుగ్గా మొహం పెట్టి ఆ యువకుడు లేచి వెళ్ళాడు.

యుగంధర్ రెప్ప వాల్చకుండా జీన్‌నే చూస్తున్నాడు. ఆ యువకుడు వెళ్ళిపోగానే జీన్ ఒకసారి అందర్నీ కలియ చూసింది. యుగంధర్ని చూసింది. యుగంధర్ పలకరింపుగా చిరునవ్వు నవ్వాడు. ఎవరా అన్నట్టు జీన్ ఒక క్షణం సందేహించి తర్వాత తనూ చిరునవ్వు నవ్వింది. యుగంధర్ నెమ్మదిగా ఆ అమ్మాయి బల్ల దగ్గరకు వెళ్ళాడు. "నేను జ్ఞాపకమున్నానా?" అడిగాడు.

"ఎక్కడో చూసినట్లు జ్ఞాపకమున్నది" అని బొంకింది మర్యాదకి.

యుగంధర్ నవ్వాడు. "విమానంలో మీకు రోజూ ఎంతమందో కలుస్తుంటారు, వారిలో ఒకర్ని జ్ఞాపకముంచుకోవడం దుర్లభం. న్యూయార్క్ నుంచి నేనిక్కడికి వచ్చిన విమానంలో మీరు హోస్టెస్‌గా వచ్చారు. నా పేరు లక్ష్మణ్. విమానం ఎక్కగానే నాకు గుండె దడ వచ్చింది. మీరు నాకు చాలా శుశ్రూష చేశారు" అన్నాడు యుగంధర్.

జీన్ ఒక క్షణం సందేహించింది. "అవునవును. జ్ఞాపకంవచ్చింది. మీరీ ఊళ్ళోనే ఉంటున్నారా?" అడిగింది.

"లేదు. నేను పూనాలో ఉంటున్నాను. పనిమీద వచ్చాను ఇక్కడికి" అన్నాడు యుగంధర్.

ఇంతలో జీన్‌తో వచ్చిన యువకుడు తిరిగి వచ్చాడు. అతని మొహం చిటపటలాడుతోంది. ఒకసారి యుగంధర్ని ఆపాదమస్తకమూ పరీక్షగా చూసి, జీన్ వైపు తిరిగి, "సారీ! అర్జంటు పిలుపు వచ్చింది. ఏర్ ఫోర్ట్ మేనేజర్ పిలిచాడు. ఒకసారి ఆయనను కలుసుకుని అరగంటలో వస్తాను" అన్నాడు.

జీన్ కూడా మొహం మాడ్చుకున్నది. "అయితే నేనూ బయలుదేరతాను. ఇక్కడ ఒంటరిగా ఏం చేస్తాను" అన్నది లేచి నిలబడి.

"నేను ఓ స్నేహితుడి కోసం కాచుకున్నాను ఇక్కడ. అతను వచ్చేందుకు ఇంకో అరగంట పడుతుంది. మీ స్నేహితుడు తిరిగి వచ్చేంతవరకూ మనం ఒకళ్ళకి ఒకరు తోడు ఉండవచ్చు" అన్నాడు యుగంధర్.

జీన్ ఆ యువకుడి మొహం చూసింది.

యుగంధర్ అతని వైపు తిరిగి నవ్వుతూ "నేను ముసలాణ్ణి! మీకు అసూయగాని, అనుమానం గాని అనవసరం. జాగ్రత్తగా మీ స్నేహితురాల్ని మీకు ఒప్పచెబుతాను మీరు తిరిగిరాగానే" అన్నాడు.

అతను నవ్వి "సరే, జీన్! నేను త్వరగా తిరిగివస్తాను. నువ్విక్కడే ఉండు" అని చెప్పి వెళ్ళిపోయాడు.

యుగంధర్ ఆ అమ్మాయికి ఎదురుగా కూర్చున్నాడు. తను నగల వర్తకుణ్ణనీ, వ్యాపారం మీద ఢిల్లీ వచ్చాననీ యుగంధర్ ఆ అమ్మాయికి చెప్పి కబుర్లలోకి దింపాడు. ఆ అమ్మాయి వద్దంటున్నా రకరకాల తినుబండారాలు తెప్పించాడు. ఆప్యాయంగా 'అమ్మాయీ' అని పిలవనారంభించాడు. అయినా బల్లకింద నుంచి కాళ్ళని ఆమె మోకాళ్ళకి తగిలించడం మొదలయిన వెకిలి చేష్టలు చేశాడు. చాలా సహజంగా 'ముసలి జంబుకం' పాత్ర నటించనారంభించాడు.

"అన్నట్టు మరిచిపోయాను. నువ్వు ఈ వేళ వచ్చిన విమానంలో వచ్చావు కదూ?" అడిగాడు యుగంధర్.

ఔనని తల ఊపింది జీన్.

"అమెరికానుంచి ఇవేళ నా స్నేహితుడొకాయన రావలసింది. రాలేదు. అందువల్ల నా ఏర్పాటులన్నీ తారుమారయ్యాయి" అన్నాడు యుగంధర్. జీన్ మాట్లాడలేదు.

"విమానాశ్రయం నుంచి తిన్నగా నా హోటలుకి వస్తానని ఉత్తరం రాశాడు. చాలా సేపు నేను అతనికోసం హోటల్లో కాచుకున్నాను. రాలేదు. విమానం సరయిన టైంకే వచ్చిందా?" జీన్ తల ఊపింది.

"ఎందుకు రాలేదో! అసలు బయలుదేరాడో లేదో? " అన్నాడు.

"ఆయన పేరేమిటి?" అడిగింది జీన్.

"అతని పేరు మహావీర్. నగల వర్తకుడు" అన్నాడు యుగంధర్.

కనుబొమలు చిట్లించి జీన్ ఒక క్షణం ఆలోచించి జ్ఞాపకం చేసుకున్నది. "తెల్లగా పొడుగ్గా ఉంటాడు. అతనేనా మహావీర్! అవును. ఎనిమిదవ నెంబర్ సీటులో కూర్చున్నాడు -" ఆగింది. యుగంధర్ కాచుకున్నాడు.

"అతను ఢిల్లీకే టిక్కెట్ కొన్నాడు. కానీ ఎందుకో బొంబాయిలో మళ్ళీ విమానం ఎక్కలేదు" అన్నది జీన్.

"బొంబాయిలో దిగేశాడా? విచిత్రంగా ఉందే! ఇక్కడ నాతో పనున్నవాడు బొంబాయిలో ఎందుకు దిగాలి!" జీన్ మాట్లాడలేదు.

"ఒకవేళ అనుకోకుండా ఏదయినా పని తగిలివుంటుంది. అతని కూడా మరెవరయినా ఉన్నారా?" అడిగాడు యుగంధర్.

"ఎవరూ లేరు. న్యూయార్కులో ఒంటరిగానే విమానం ఎక్కాడు. దోవలో ఎవరితోనూ మాట్లాడలేదు. నేను పలకరిస్తే కూడా చాలా ముభావంగా ఉన్నాడు. కెయిరోలో దిగి తిన్నగా రెస్టారెంట్‌లోకి వెళ్ళి కూర్చున్నాడు. ప్లేను మళ్ళీ బయలుదేరే సమయానికి వచ్చి కూర్చున్నాడు" అన్నది జీన్.

"అవునవును. అతను అంత కలుపుగోరు మనిషి కాడు. రాత్రి డిన్నర్‌కే దిగనివాడు పొద్దున్న బొంబాయిలో ఎందుకు దిగాడో?"

"ఏమో అతనికి పెట్టే బేడా ఉంటేగా! ఒక చిన్న తోలు సంచి మాత్రం ఉంది చేతిలో. అది పుచ్చుకుని దిగాడు" అన్నది జీన్. ఇంతలో ఆమె స్నేహితుడు తిరిగి వచ్చాడు. అతన్ని చూడగానే జీన్ మొహం వికసించింది.

"అయితే ఇక నేను వెళతాను" అని యుగంధర్ లేచాడు.

"ఇంతసేపు నాకు తోడుగా ఉన్నందుకు చాలా థాంక్స్" అన్నది జీన్.

యుగంధర్ తను బసచేసిన హోటలుకి చేరుకునేటప్పటికి బాగా ఆలస్యమైంది. అయినా రాజు మెలుకువగానే ఉన్నాడు.

"ఏమైనా కనుక్కున్నారా!" అడిగాడు రాజు.

యుగంధర్ ఏదో ఆలోచనలోంచి తెప్పరిల్లి "నెం.888 ఒక తోలుసంచి తీసుకుని బొంబాయిలో దిగాడు అంతే!" అన్నాడు.

"ఇప్పుడింకేం చేద్దాం?"

"బొంబాయి వెళదాం. ఇక్కడ మనం తెలుసుకోవలసింది ఇంకేమీ లేదు" అన్నాడు యుగంధర్.

(కొనసాగింపు వచ్చేసంచికలో)

✡✡✡